

news magazine **Business**

ΜΗΝΙΑΙΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ • ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2018 • # 07

TOP 10

Οι CEOs που
ξεχώρισαν
το 2018

DIRECTION BUSINESS NETWORK

Αλίκη Περρωτή

Μια μεγάλη καρδιά προσφοράς

MOHED ALTRAD

Ο δισεκατομμυριούχος
από την έρημο

ΕΡΕΥΝΑ

Οι κορυφαίες
βιομηχανίες
στην ελληνική αγορά

ΜΚΟ «ΑΠΟΣΤΟΛΗ»

Με πυξίδα
την Αγάπη

coverstory

*«Η Ελλάδα
είναι η πατρίδα μου
και ό,τι κάνω το κάνω
γι' αυτήν. Αγαπιάω τον τόπο μου
και θέλω να βοηθάω με πράξεις»*

Η Αλίκη Περρωτή είναι μια γυναίκα που η ζωή της είναι η Ελλάδα και η προσφορά με κάθε τρόπο στους συμπατριώτες της. Αυτή η πολύ σημαντική Ελληνίδα μας μίλησε για όλη τη διαδρομή της και τη ζωή σαν παραμύθι που έχει ζήσει.

Συνέντευξη στον **Βαγγέλη Παπαλιό**

Αλίκη Περρωτή

Ερωτευμένη με την Ελλάδα

Νεανική φωτογραφία της του μεγάλου φωτογράφου Hugh Cecil, που πήρε το 1ο βραβείο ανάμεσα σε 1.000 φωτογραφίες την εποχή που ζούσε στο Λονδίνο

Με την αγαπημένη της μητέρα, Μαρούλα, και την αδελφή της, Πόπη

Μια Θαυμάσια Κυρία. Αν ήθελε κάποιος να περιγράψει την **Αλίκη Περρωτή** με τρεις μόνο λέξεις, αυτές θα ήταν οι πιο κατάλληλες. Από την Αθήνα της Κατοχής έως το Λονδίνο και τη Ρωσσία του 1960, το Μόντε Κάρλο και το Trump Tower, έχει ζήσει μια ζωή σαν παραμύθι, την οποία στις παρακάτω γραμμές μάς εξιστορεί, μέσα από μια εκ βαθέων «εξομολόγηση». Βασικός άξονας, φυσικά, σε όλη αυτήν τη διαδρομή ήταν και είναι η έντονη και πολύ μεγάλη αγάπη της για την Ελλάδα, που μπορεί να συγκριθεί μόνο με τη διάθεση προσφοράς που τη χαρακτηρίζει.

Μια άλλη Αθήνα

«Μεγάλωσα και δεν το κατάλαβα. Νομίζω πως είμαι ακόμη πολύ νέα», λέει γελώντας καθώς αφηγείται τη ζωή της, με τα περιστατικά που εξιστορεί να μοιάζουν να έχουν ξεπηδήσει από σελίδες μυθιστορηματος. Μεγαλωμένη από τη **Μαρούλα** και τον **Θόδωρο Κωνσταντόπουλο**, δύο συντηρητικούς γονείς, τους οποίους πραγματικά λάτρευε, στην Αθήνα μιας άλλης εποχής, έχει ζήσει την πρωτεύουσα σε περιόδους δύσκολες όπως αυτές της Κατοχής αλλά και των Δεκεμβριανών, που ίσως φαντάζουν μακρινές, αλλά στην πραγματικότητα δεν είναι. Ακόμη είναι χαραγμένη στη μνήμη της η στιγμή που ο πατέρας της, «**η διάνοια του αιώνα**», όπως λέει χαριτολογώντας, ένας εξαιρετικός μηχανικός και ιδρυτής της εταιρείας Οδών και Οδοστρωμάτων, που είχε κατορθώσει να φτιάξει μια μεγάλη περιουσία πριν από τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, αρνήθηκε να συνεργαστεί με τους Γερμανούς, όπως έκαναν άλλοι, με όλες τις συνέπειες που είχε αυτή η απόφαση για τα οικονομικά της οικογένειας αλλά και τους κινδύνους που ενείχε για τη ζωή τους. Η Αλίκη Κωνσταντοπούλου ήταν ακόμη μόλις 15 ετών, μαθήτρια του σχολείου, αλλά καθώς γνώριζε γερμανικά ως μαθήτρια της Γερμανικής Σχολής, ήταν

Με τον Δημήτρη Περρωτή την ημέρα του γάμου τους

Ο πολυαγαπημένος της πατέρας, Θόδωρος Κωνσταντόπουλος

coverstory Αλίκη Περρωτή

εκείνη που ανέλαβε να μεταφράζει τα λόγια του πατέρα της στους κατακτητές. Θυμάται, επίσης, τις ημέρες του μεγάλου διχασμού μετά τον πόλεμο, με το φορτισμένο κλίμα, που είχε οδηγήσει ακόμη και σε περιστατικά κατά τα οποία είχε απειληθεί η ζωή η δική της και της οικογένειάς της. Το πατρικό της σπίτι στη Λεωφόρο Αμαλίας 42 βρισκόταν στην περιοχή που αποτέλεσε πεδίο συγκρούσεων κατά την περίοδο των Δεκεμβριανών και δεν μπορεί να ξεχάσει την ημέρα που οι αντάρτες εισέβαλαν στην πολυκατοικία και πυροβόλησαν το θυρωρό αναζητώντας τον πατέρα της, που φυγαδεύτηκε την τελευταία στιγμή. Η ίδια κατόρθωσε να επικοινωνήσει τηλεφωνικά με τη Βρετανική Στρατιωτική Αποστολή, ζητώντας βοήθεια και η παρέμβαση της ήταν καθοριστική, σώζοντας στην ουσία τη ζωή των ενοίκων της πολυκατοικίας. Τις επόμενες δε ημέρες, 3-4 γειτονικές πολυκατοικίες επί της Αμαλίας επιτάχθηκαν και οι Βρετανοί έστειλαν στρατιώτες για να τις φυλάνε.

Γάμος-διαβητήριο για το Λονδίνο

Το περιστατικό αυτό αποτέλεσε την αφορμή για να γνωρίσει, σε ηλικία 18 ετών, τον πρώτο της σύζυγο, έναν νεαρό Βρετανό αξιωματικό με τον τίτλο του ταγματάρχη, ηλικίας 23-24 ετών, ο οποίος για μεγάλο χρονικό διάστημα έμενε στο σπίτι τους, για να τους προστατεύει, σε ένα δωμάτιο επιταγμένο μετά τα περιστατικά. «Ένα ιδιαίτερα ευγενές παιδί, μεγαλωμένο από εξαιρετικούς γονείς», όπως τον περιγράφει, ο Μπόμπυ Μπαρτολομιού, ερχόταν στην πολυκατοικία αργά το απόγευμα από τα γραφεία της Βρετανικής Στρατιωτικής Αποστολής και συχνά αποδεχόταν τις προσκλήσεις του πατέρα της. Θόδωρου Κωνσταντόπουλου, να φάει μαζί τους, μοιραζόμενος τα λιγοστά τρόφιμα («λίγο φασόλι, λίγη φάβα...»), που είχε στη διάθεσή της η οικογένεια. Μια φιλική γνωριμία ξεκινά μεταξύ τους και αν και δεν εξελίσσεται σε φλερτ ή σχέση μετά από κάποιο καιρό, η νεαρή Αλίκη Περρωτή προχωρά σε ένα τολμηρό βήμα. «Του ζήτησα, έπεσα στα γόνατά όπως λέμε, να με παντρευτεί. Ήθελα να με πάρει μαζί του στο Λονδίνο, που μέχρι τότε είχα δει μόνο στο χάρτη. Αρχικά, είχε τους ενδοισμούς του. Μου ανέφερε πως δεν είχε χρήματα και δεν είχε δουλειά. Με θεωρούσε και πολύ νέα γι' αυτόν. Μετά από λίγο καιρό όμως, χάρη στην επιμονή μου (γέλια), αποφάσισε να γράψει στους γονείς του και να ζητήσει την άδειά τους, για να με παντρευτεί. Οι γονείς του συμφώνησαν και ο Μπόμπυ, που ήταν Εβραίος, στο θρήσκευμα, έγινε για χάρη μου Χριστιανός Ορθόδοξος και βαφτίστηκε, για να μπορέσουμε να παντρευτούμε». Ο Θόδωρος Κωνσταντόπουλος δίνει και αυτός την ευχή του, αν και ο Μπόμπυ του δηλώνει πως δεν έχει χρήματα, και ο γάμος των δύο νέων γίνεται πραγματικότητα.

Μία εβδομάδα μετά την τελετή, η οποία έγινε στην εκκλησία Μεταμόρφωσης του Σωτήρος στην Πλάκα, ένας συμπατριώ-

«Νιώθω μεγαλύτερη χαρά όταν δίνω παρά όταν μου δίνουν». Αυτή είναι η φιλοσοφία με την οποία έχει μάθει πάντα να πορεύεται στη ζωή και να προσφέρει σε όσους έχουν ανάγκη

της φίλος του Μπόμπυ, σε μια βραδιά στη Λέσχη Βρετανών Αξιωματικών, στην Αθήνα, της αποκαλύπτει πως τα πράγματα δεν είναι όπως ακριβώς τα νομίζει. «Αλίκη, είσαι ευτυχομένη τώρα που παντρεύτηκες τον Μπόμπυ;» τη ρωτάει και εκείνη του αποκρίνεται πως όντως είναι, κι ας μην είναι πλούσιος ο Μπόμπυ. «Bobby is not rich. He is a millionaire», της απαντάει γελώντας, αποκαλύπτοντας πως στην πραγματικότητα ο σύζυγός της είναι γόνος μιας ιδιαίτερα πλούσιας οικογένειας στην Αγγλία, την οποία και θα γνωρίσει λίγο καιρό αργότερα, όταν μετά από ένα περιπετειώδες ταξίδι, που διήρκεσε περίπου ένα μήνα, θα φτάσει στο Λονδίνο. Η οικογένεια του Μπόμπυ διαθέτει πολυκατοικίες, ξενοδοχεία και επιχειρήσεις λιανικής στην Αγγλία, με τις οποίες ασχολούνται τόσο οι γονείς του όσο και τα δυο «εν ζωή» αδέρφια του με τις συζύγους τους. Ο Μπόμπυ μπάινει και αυτός στις δουλειές της οικογένειας, ενώ σχετικά σύντομα

το ζευγάρι αποκτά και την κόρη τους, Μαρί Λουίζ, η οποία γεννιέται εκείνο το διάστημα στο Λονδίνο.

48 ώρες έξω από το σπίτι

Η ζωή με τον Μπόμπυ την οδηγεί στη Ροδεσία λόγω της ασθένειας του πεθερού της και αρχίζει να μοιράζει το χρόνο της μεταξύ της σημερινής Ζιμπάμπουε και της Ελλάδας, την οποία επισκεπτόταν για ένα μήνα τουλάχιστον το καλοκαίρι. Λίγα χρόνια μετά, όμως, τα πράγματα παίρνουν διαφορετική τροπή. Σε μια βραδινή έξοδο στην Αθήνα, η φίλη της, Όλγα Τζαβάρα, η «μεγάλη κυρία» της ελληνικής σκοποβολής, που υπήρξε πέντε φορές πρωταθλήτρια Ευρώπης στο Trap, της γνωρίζει τον Δημήτρη Περρωτή, γιο του Αθανάσιου (Νάσου) Περρωτή, νομικού, βουλευτή και υπουργού, ο οποίος από τα πρώτα λεπτά της γνωριμίας τους μαγεύεται, της εξομολογείται τον έρωτά του και της ζητάει να τον παντρευτεί. «Ήταν ένας από τους

πιο όμορφους άνδρες της Αθήνας, αλλά δεν έκανε την καρδιά μου να χτυπήσει από την πρώτη στιγμή», θυμάται. Ο Περρωτής, όμως, συνεχίζει να την πολιορκεί και της ζητάει να αφήσει το σύζυγό της. Της στέλνει επιστολές στη Ροδεσία για περίπου δύο χρόνια. Σε αυτό το διάστημα, εκείνη, λόγω και αυτής της στενής πολιορκίας, αποφεύγει να επισκεφτεί την Ελλάδα. Όταν τελικά το κάνει για λίγες ημέρες, ο Περρωτής στήνεται για 48 ώρες («για δύο μερόνυχτα...») έξω από το πατρικό της, περιμένοντας να τη δει και να της μιλήσει. Είναι η καθοριστική στιγμή που αποφασίζει να αφήσει τον Μπόμπυ και να ακολουθήσει τον «Δημητράκη» της, με τον οποίο μένει μαζί μέχρι το θάνατό του.

Ως επιχειρηματίας ο Περρωτής είναι ιδιαίτερα ικανός και διορατικός. Τις ικανότητές του εκτιμά και ο Θόδωρος Κωνσταντόπουλος, που μετά τον πόλεμο, έχει κατορθώσει να χτίσει ξανά την επιχειρηματική παρουσία και την περιουσία

Σε μια βραδινή έξοδο στην Αθήνα, γνωρίζει τον Δημήτρη Περρωτή, ο οποίος από τα πρώτα λεπτά της γνωριμίας τους μαγεύεται, της εξομολογείται τον έρωτά του και της ζητάει να τον παντρευτεί

Με τον καθηγητή ιατρικής, David Hellman, στο Johns Hopkins

του, ενώ έχει αρχίσει να δραστηριοποιείται και στο εξωτερικό με την εταιρεία Αρχιρόδον, που αναλαμβάνει έργα από τον Λίβανο και τη Λιβύη έως τη Σαουδική Αραβία. Αναγνωρίζει τις ικανότητες και την εξυπνάδα του Περρωτή και καθώς τον θεωρεί και ιδιαίτερα τίμιο, συνεταιρίζεται μαζί του. Ως άνθρωπος, βέβαια, είναι πιο συντηρητικός και πιο απόλυτος από τον Μπόμπυ, ενώ επιμένει να μην προσφέρει καμία οικονομική βοήθεια στην Αλίκη ο πατέρας της.

Η λατρεία για τον πατέρα της

Ο Θόδωρος Κωνσταντόπουλος σέβεται τη στάση αυτή του γαμπρού του, αλλά φυσικά η μεγάλη περιουσία του περνάει στις δύο κόρες του, όταν αυτός φεύγει από τη ζωή. Η Αλίκη Περρωτή τότε γίνεται εξαιρετικά δυνατή και ανεξάρτητη οικονομικά. Ωστόσο, αυτό το νέο κεφάλαιο στη ζωή της προκύπτει μέσα από μια απώλεια που της στοιχίσε πολύ. «Είχα πάθος με τον πατέρα μου, τον λάτρευα και με λάτρευε», αναφέρει και εξιστορεί πως για τρεις εβδομάδες ήταν διαρκώς στο πλευρό του («στην ύλινη καρέκλα δίπλα στο κρεβάτι...») στη Ζυρίχη όταν εγχειρίστηκε λόγω καρκίνου στον πνεύμονα, ενώ η αγάπη της γι' αυτόν την οδήγησε μέχρι και σε προσωπικό τάμα στην Παναγία της Τήνου για την υγεία του. «Μου είχαν πει πως είχε μόνο δύο μήνες ζωής, αλλά τελικά έζησε 9 ακόμη χρόνια». Το μοιραίο συνέβη τελικά στον Ευαγγελισμό και ενώ ήταν, όπως πάντα, δίπλα του. Αφησε, όμως, την τελευταία του πνοή σε μια από τις ελάχιστες στιγμές που εκείνη ήταν στο διπλανό δωμάτιο για να προσφέρει τη βοήθειά της. «Λένε πως ποτέ ο άνθρωπος δεν πεθαίνει, δεν κλείνει τα μάτια του, μπροστά σε κάποιον που λατρεύει...», αφηγείται βουρκωμένη.

Μια καρδιά μεγάλης προσφοράς

Η οικονομική επιφάνεια που διαθέτει πλέον της επιτρέπει να αναπτύξει ακόμη περισσότερο το αίσθημα προσφοράς που τη διακρίνει και να προχωρήσει σε πολλές και σημαντικές δωρεές.

Η προσφορά είναι χαραγμένη στο DNA της. Υπήρξε, άλλωστε, εθελόντρια στο Νοσοκομείο Παιδών Αγία Σοφία, ενεργά δίπλα στο πλευρό παιδιών που νοσηλεύονταν για περισσότερο από 15 χρόνια.

Η αγάπη της για τον πατέρα της την οδηγεί να προχωρήσει σε μια πολύ μεγάλη δωρεά στη μνήμη του και χρηματοδοτεί την ανέγερση του Κωνσταντοπούλειου Νοσοκομείου, στη Νέα Ιωνία

Μπροστά στο δημιούργημά της, το Κωνσταντοπούλειο Νοσοκομείο της Νέας Ιωνίας

«Νιώθω μεγαλύτερη χαρά όταν δίνω παρά όταν μου δίνουν», αναφέρει, ενώ εξηγεί πως η θεραπεία αγάπη της για τον πατέρα της την οδήγησε να προχωρήσει σε μια πολύ μεγάλη δωρεά στη μνήμη του και χρηματοδοτεί την ανέγερση του **Κωνσταντοπούλειου Νοσοκομείου**, στη Νέα Ιωνία. Το κτίριο ολοκληρώνεται το 1989 και σταδιακά μεταφέρονται σε αυτό όλες οι υπηρεσίες από το παλαιότερο νοσοκομείο Αγία Όλγα. Δυστυχώς, αν και μόνος όρος της Αλίκης Περρωτή γι' αυτή την πραγματικά μυθική δωρεά είναι η ονομασία του νοσοκομείου, με πικρία αποκαλύπτει πως ακόμη και σήμερα -30 χρόνια μετά- υπάρχουν πολιτικοί, ιατροί και υπάλληλοι ακόμη και του τηλεφωνικού κέντρου, που αναφέρονται σε αυτό με τον πρότερο τίτλο του. Η ανέγερση του Κωνσταντοπούλειου κόστισε πάνω από 760 εκατ. δραχμές, ενώ όλα αυτά τα χρόνια η Αλίκη Περρωτή στηρίζει τις ανάγκες για ανανέωση του εξοπλισμού του νοσοκομείου με την προμήθεια μηχανημάτων της πιο σύγχρονης τεχνολογίας με την καλύτερη ποιότητα και τη χαμηλότερη ακτινοβολία στον ασθενή. Μόλις πριν από μερικούς μήνες προσέφερε ένα σύγχρονο ακτινολογικό μηχάνημα, έναν ψηφιακό αγγειογράφο τελευταίας τεχνολογίας, αξίας πάνω από 700.000 ευρώ, στο νοσοκομείο και πραγματικά ξεχειλίζει από περηφάνια όταν μας δείχνει τη διάκριση που έχει στα χέρια της και πιστοποιεί πως πρόσφατα το Κωνσταντοπούλειο συμπεριλήφθηκε στη λίστα με τα κορυφαία νοσοκομεία στην Ευρώπη που έχουν βραβευτεί με 5 αστέρια για την ασφάλεια και την ποιότητα από την Ευρωπαϊκή Εταιρεία Ακτινολογίας.

Πάντα δίπλα στην Αμερικανική Γεωργική Σχολή
Πέρα από το Κωνσταντοπούλειο, στηρίζει αρκετούς ακόμη σκοπούς και οργανισμούς, ενώ ξεχωρίζει η σταθερή στήριξη που παρέχει στην **Αμερικανική Γεωργική Σχολή Θεσσαλονίκης**. Η δράση της αυτή ξεκίνησε το 1996 με τη δωρεά σε μνήμη του συζύγου της, Δημήτρη, για να δημιουργηθεί το **Κολλέγιο Αγροτικής Ανάπτυξης «Δημήτριος Περρωτής» (Perrotis College)**, ως τρίτοβάθμιο τμήμα της Σχολής. «Κάθε χρόνο στέλνω τους δύο πρώτους φοιτητές κατευθειάν στην Αμερική για σπουδές, καλύπτοντάς τους για τρία χρόνια όλα τα έξοδα», λέει με ένα λαμπρό χαμόγελο, αν και είναι πληγωμένη από την αγαριστία που αρ-

Μπροστά στα πορτρέτα που φιλοτέχνησε ο Warhol

Η γνωριμία με τον Andy Warhol

Στο σπίτι της Αλίκης Περρωτή δεσπόζουν πορτρέτα της φιλοτεχνημένα από τον ίδιο τον **Andy Warhol**. Η ίδια μας εξηγεί πώς τον γνώρισε: «Τον συνάντησα μέσω του **Ιόλα**, με τον οποίο έκανα πολλή παρέα. Ο Warhol ήταν ήδη διάσημος και ο **Ιόλας** του τηλεφώνησε για να με δεχτεί στο ατελιέ του και να φιλοτεχνήσει τα πορτρέτα μου. Όταν βρέθηκα λοιπόν στη Νέα Υόρκη, τον επισκέφθηκα. Ήταν μια βροχερή μέρα και όταν έφτασα στο ατελιέ,

ήμουν χάλια από την καταιγίδα. Μου έδειξε μερικά άλμπουμ με πορτρέτα που είχε κάνει σε καλλιμένες όπως η **Ελίζαμπεθ Τέιλορ** και η **Μέριλιν Μονρόε**, τα οποία δεν μου άρεσαν καθόλου. Μου έβγαλε πάνω από 100 πολαρόιντ και μου είπε πως σε 5-6 μήνες τα πορτρέτα θα ήταν έτοιμα. Του ζήτησα να διαλέξω εγώ την πολαρόιντ πάνω στην οποία θα βασιστεί, αλλά δεν μου άρεσε καμία. Το τελικό αποτέλεσμα, όμως, μου άρεσε, ήταν πολύ καλό».

κετές φορές έχει συναντήσει στη ζωή της, ακόμη και από νέα παιδιά που έχει ευεργετήσει. «Ο **αείμνηστος Γεράσιμος Βασιλόπουλος** μου έλεγε πως θα έπρεπε να είμαι πιο συγκρατημένη, αλλά εγώ θέλω να βοηθώ», λέει. Στην Αμερικανική Γεωργική Σχολή Θεσσαλονίκης έχει χρηματοδοτήσει διάφορες σημαντικές υποδομές όπως το **Alycia Perroti Student Residence Hall** («ένα πραγματικό παλάτι για τους σπουδαστές της σχολής»), ενώ η πιο πρόσφατη δωρεά αφορά το «**Εκπαιδευτικό Κέντρο Αλίκη Περρωτή**», που εγκαινιάστηκε το 2017 και αποτελείται από τρεις ορόφους 3.500 τ.μ. και δύο παράλληλες πτέρυγες που συνδέονται με αίθριο, ενώ περιλαμβάνει αίθουσες διδασκαλίας και μελέτης, αμφιθέατρα, εργαστήρια και κοινόχρηστους εκπαιδευτικούς χώρους για 700 σπουδαστές.

Alycia Initiative
Ξεχωριστής αναφοράς χρήζει και η ίδρυση της έδρας «**Αλίκη Περρωτή**» στο

Κέντρο Καινοτόμου Ιατρικής στο Ξακουστό **John Hopkins** της Βαλτιμόρης, όπου υλοποιείται και το **Alycia Initiative**. «Καταξιωμένοι μεγάλοι γιατροί μαθαίνουν σε νεαρούς και λιγότερο έμπειρους συναδέλφους τους πώς να φέρονται σε όλους τους ασθενείς, ανεξάρτητα από την καταγωγή και την οικονομική επιφάνειά τους, ενώ επίσης προσφέρεται φροντίδα ακόμη και κατ' οίκον σε μη προνομιούχους ανθρώπους που τη χρειάζονται», μας εξηγεί αναφορικά με το πρόγραμμα που χρηματοδοτεί εδώ και αρκετά χρόνια.

«Αγαπώ την Ελλάδα»

Μια από τις πιο πρόσφατες δωρεές της αφορά την ανακαίνιση ενός από τα αμφιθέατρα στη Σχολή Ευελπίδων. «**Αγαπώ την πατρίδα μου. Αγαπώ την Ελλάδα. Θέλω να προσφέρω**» μου εξηγεί όταν τη ρωτώ πώς προέκυψε η στήριξη και στις Ένοπλες Δυνάμεις. «**Η Ελλάδα είναι η πατρίδα μου και ό,τι κάνω το κάνω γι' αυτήν. Αγαπάω τον τόπο μου και θέλω να βοηθάω με πράξεις**». Βέβαια, νιώθει πως το παράδειγμά της δεν το ακολουθούν αρκετοί. «Πολλοί πλούσιοι Έλληνες δεν αγαπούν την Ελλάδα και το έχω διαπιστώσει. Έχουν πάρει τα χρήματά τους και έχουν φύγει στο εξωτερικό», αναφέρει, αν και υπογραμμίζει πως και η στάση της Πολιτείας δεν είναι ιδιαίτερα υποστηρικτική όσον αφορά και τις επενδύσεις αλλά και τις δράσεις προσφοράς. «**Εγώ παροτρύνω συνεχώς γνωστούς μου επιχειρηματίες, να αγαπάνε τον τόπο μας, όπως το κάνω κι εγώ. Οι Έλληνες αξίζουμε σαν λαός. Είμαστε γενναίοι, είμαστε λεβέντες, αν και έχουμε μέσα μας και λίγο το φθόνο**», αναφέρει.

Η αναγνώριση

Αν και η πολιτεία και οι πολιτικοί δεν την έχουν στηρίξει όσο θα έπρεπε στο μεγάλο έργο της, η προσφορά της έχει αναγνωριστεί και επιβραβευτεί με διάφορες διακρίσεις, με το ανθρωπιστικό βραβείο των **Prix Galien Greece 2017, Pro Bono Humanum** να ξεχωρίζει μεταξύ αυτών. Επίσης, όπως αποκαλύπτει, αναμένεται να τιμηθεί και με το **Τάγμα της Ευνοίας (bienfaisance)**. Πρόκειται για ελληνικό τάγμα αριστείας, το οποίο καθιερώθηκε το 1948. Απονέμεται από τον **Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας** ως ηθική ανταμοιβή αποκλειστικά σε γυναίκες, ελληνικής ή ξένης υπηκοότητας, για την

Έχει λάβει διάφορα βραβεία, με το ανθρωπιστικό βραβείο των Prix Galien Greece 2017, Pro Bono Humanum να ξεχωρίζει

Μαζί με τον αρχηγό του Γενικού Επιτελείου Στρατού, Αλκιβιάδη Στεφανή, κόβουν την κορδέλα στο αμφιθέατρο της Σχολής Ευελπίδων, που ανακαινίστηκε πρόσφατα μετά από δωρεά της

Με το σύντροφό της Seth Frank (δεξιά) και τον καθηγητή Ιατρικής, Χαράλαμπο Ρούσσο

εξαιρετή προσφορά τους στην Ελλάδα, στον τομέα της φιλανθρωπίας, καθώς επίσης και για την εξαιρετική απόδοσή τους στις τέχνες και τα γράμματα. Το σχετικό αυτό παράσημο δεν έχει απονεμηθεί σε κανέναν μετά τη μεταπολιτευση.

«Δώρα Θεού»

Όσο μιλάμε, ο σύντροφός της τα τελευταία 20 χρόνια, **Seth Frank**, ένας Αμερικανός δικηγόρος από τη Νέα Υόρκη, με τον οποίο η γνωριμία τους ξεκίνησε όταν η Αλίκη Περρωτή αναζήτησε νομική υποστήριξη για τη διαχείριση της περιουσίας της, την κοιτάζει γλυκά και με υπερηφάνεια.

«Ο Θεός μου έδωσε δύο δώρα, τον πατέρα μου, τον Θεό-δωρο και τον Seth. Δεν είναι τυχαίο, πως, όταν είδα πρώτη φορά τον Seth, μου θύμισε τον πατέρα μου. Τον αγαπώ πολύ και είμαστε 20 χρόνια μαζί. Μου στάθηκε όσο κανείς άλλος. Είναι ένας άνθρωπος με χιούμορ και ιδιαίτερα υπερήφανος για μένα. Είναι ένας από τους καλύτερους δικηγόρους στην Αμερική, αλλά είναι πολύ αγνός και χωρίς καθόλου έπαρση», λέει η ίδια, ενώ προσθέτει πως και ο σύντροφός της προχωρά σε δωρεές κυρίως στο χώρο των τεχνών, καθώς έχει εκδώσει και ο ίδιος ποιητικές συλλογές με την υπογραφή του. Είναι ένα από τα πολλά στοιχεία μαζί με την υψηλή αίσθηση του χιούμορ, που τους ενώνουν, ενώ η αγάπη και ο σεβασμός που τρέφουν ο ένας για τον άλλο αντικατοπτρίζονται σε κάθε βλέμμα που ανταλλάσσουν κρατώντας τρυφερά ο ένας το χέρι του άλλου.